

Sygnatura akt VI Ka 955/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 lutego 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk

Sędziowie SSO Krzysztof Ficek (spr.)

SSR del. Marcin Schoenborn

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2014 r.

sprawy **A. Ś. syna K. i M.,**

ur. (...) w Z.

oskarżonego z art. 586 ksh

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 5 października 2012 r. sygnatura akt III K 1698/11

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk i art. 440 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 955/13

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 5 października 2012 roku sygn. akt III K 1698/11 apelacje wywiedli pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego A. P. oraz oskarżony A. Ś..

Pełnomocnik zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej kary. Orzeczeniu zarzucił rażąco niewspółmierność (łagodność) kary. Wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez znaczne obostrzenie wymierzonej oskarżonemu kary.

Oskarżony w osobistej apelacji zaskarżył orzeczenie Sądu I instancji w całości. Zarzucił nieuwzględnienie przez Sąd dwóch pism procesowych z dnia 10 i 30 kwietnia 2012 roku. Nadto mimo złożonego wniosku nie otrzymał wyroku z uzasadnieniem. Z tego powodu został pozbawiony możliwości zapoznania się z motywami i podstawą prawną wydanego wyroku. W konsekwencji nie mógł odnieść się do wyroku i wywieść zarzutów apelacyjnych. Dodał, że niesporządzenie uzasadnienia w sposób rażący narusza przepisy procedury karnej i stanowi też naruszenie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W ocenie skarżącego prawu uchybił również Prezes Sądu Rejonowego w G.. Nie jest on

bowiem uprawniony do czynności z zakresu wymiaru sprawiedliwości, jaką jest sporządzenie uzasadnienia wydanego przez sąd w konkretnej sprawie wyroku. Wobec tego został pozbawiony możliwości prawidłowej merytorycznej kontroli odwoławczej wydanego przez Sąd I instancji wyroku.

Na rozprawie odwoławczej oskarżony wniósł o rozpatrzenie wniosku o warunkowe umorzenie postępowania.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje :

Zaskarżone orzeczenie należało uchylić, gdyż wyrok Sądu I instancji z powodu braku uzasadnienia nie poddaje się kontroli odwoławczej.

Sąd Rejonowy orzekając w składzie jednoosobowym wydał wyrok w niniejszej sprawie w dniu 5 października 2012 roku. W ustawowym terminie oskarżony i pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego złożyli wnioski o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. Na skutek przedłużającej się i nieokreślonej w czasie nieobecności sędziego referenta Prezes Sądu Rejonowego w G.zarządzeniem z dnia 26 czerwca 2013 roku zobowiązał do poinformowania stron postępowania o niemożności sporządzenia uzasadnienia wyroku. Jednocześnie wskazał, że od dnia otrzymania zawiadomienia rozpoczął bieg 14-dniowy termin do wywiedzenia apelacji. W tym terminie oskarżony i pełnomocnik wywiedli apelacje. Oskarżony powołał się m.in. na to, że brak uzasadnienia wyroku narusza jego prawa i uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do wyroku. Również pełnomocnik podniósł, że z uwagi na brak uzasadnienia nie może odnieść się do okoliczności, które wpłynęły na orzeczenie wobec oskarżonego tak niskiej kary.

Przytoczone stanowisko skarżących jest trafne. Brak uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie tylko uniemożliwia stronom poznanie motywacji Sądu, ale również nie daje Sądowi Okręgowemu podstaw do przeprowadzenia kontroli odwoławczej. W takich okolicznościach strona postępowania jest pozbawiona również możliwości ustosunkowania się w środku odwoławczym do argumentacji Sądu meriti. Niesporządzenie uzasadnienia wyroku wyklucza poznanie toku rozumowania Sądu I instancji, który doprowadził do wniosku o winie oskarżonego oraz konieczności orzeczenia samoistnej kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych każda po 20 złotych. Nie wiadomo też co zadecydowało o nieuwzględnieniu wniosku A. Ś. o warunkowe umorzenie postępowania. Brak poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych oraz oceny dowodów uniemożliwia ocenę odwoławczą. W konsekwencji nie jest możliwe jakiegokolwiek ustosunkowanie się do tych zarzutów apelacji, które odnoszą się do istoty sprawy.

Dodać trzeba, że całkowicie chybione są te wywody oskarżonego jakoby Prezes Sądu Rejonowego w G.przeprowadził w sprawie jakiegokolwiek czynności z zakresu wymiaru sprawiedliwości, a przez to uchybił przepisom ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku prawo o ustroju sądów powszechnych. Zarządzenie z dnia 26 czerwca 2013 roku to jedynie decyzja o poinformowaniu stron o niemożności sporządzenia uzasadnienia wyroku zapadłego w sprawie III K 1698/11 z powodu przedłużającej się i nieokreślonej nieobecności sędziego prowadzącego sprawę. Zatem w żaden sposób Prezes Sądu Rejonowego w G.nie wykroczył poza swoje kompetencje wynikające z przepisów Prawa o ustroju sądów powszechnych.

Uchylając zaskarżony wyrok Sąd odwoławczy w podstawie prawnej swojej decyzji powołał także art.440 kpk. Oznacza to, że wyszedł poza granice zaskarżenia i podniesione zarzuty. Wyrok Sądu I instancji został zaskarżony również na niekorzyść oskarżonego (w zakresie dotyczącym kary). Skorzystanie z art.440 kpk było konieczne, gdyż błędnie za aktem oskarżenia przyjęto datę popełnienia przez oskarżonego przestępstwa. Ustalenie, że nastąpiło to w czerwcu 2007 roku wynika z twierdzenia biegłej, iż dłużnik spółka (...), której członkiem zarządu był oskarżony, zaprzestała spłaty wymagalnych zobowiązań w czerwcu 2007 roku (k.4). Przypomnieć trzeba, że przestępstwo z art. 586 ksh jest przestępstwem trwałym. Czas popełnienia przestępstwa z art. 586 ksh rozpoczyna się pierwszego dnia po upływie dwutygodniowego terminu od powstania warunków uzasadniających według przepisów upadłość spółki, a kończy z chwilą złożenia przez zobowiązanego wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, ustania warunków uzasadniających upadłość spółki, bądź utraty przez sprawcę statusu osoby zobowiązanej do zgłoszenia takiego wniosku (tak: postanowienie SN z 2010.03.25, IV KK 315/09, OSNKW 2010/8/67). Nic zatem nie będzie stało na

przeszkodzie, by w ponownym postępowaniu czas popełnienia przestępstwa został skorygowany, oczywiście w razie przesądzenia winy oskarżonego.

Z tych zatem powodów Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sąd I instancji jest zobowiązany przeprowadzić postępowanie dowodowe w całości. W razie potrzeby nie uchyli się od sporządzenia uzasadnienia wyroku.